

نگاه معصومه رضایی: تاریخ یژه

نگاهی به اعلام ار تداد جبهه ملی

از دریچه بازتاب‌های اجتماعی

مردمی که وابستگی به رهبر خویش را فریاد کردند

تشکل موسوم به جبهه ملی ایران، که در پی برقراری نظام اسلامی، مدت‌ها با در پیش گرفتن رویه انتقادی نسبت به لویاج مجلس در بیانه‌ها و گردهمایی‌های خود، تقابل با نظام جمهوری اسلامی را دنبال می‌کرد، متعاقب تقدیم لایحه‌قصاص به مجلس، این رویارویی را به اوج خود رساند. به‌طوری که طی اعلامیه‌ای شدیدالحن، به لایحه قصاص حمله می‌کند و مردم را به یک راهپیمایی در مسیر خیابان انقلاب به سمت دانشگاه تهران، در بعد از ظهر روز ۲۵ خرداد فراخواند. اما با وجود تصور جبهه‌ملی، با موضوع گیری امام خمینی (ره) مبنی بر از تداد جبهه ملی، در روز ۲۵ خرداد خیابان‌های کشور شاهد تظاهرات گسترده مردم، علیه مخالفان لایحه قصاص بود. پس از سخنرانی امام خمینی (ره)، مردم انقلابی با حضور گسترده و بیش از پیش در صحنه، با شعار، «فرمانده کل قوا خمینی... سکوت هر مسلمان خیانت است» به قرآن، لیبیک لیبیک با امام، حزب‌الله پیشرگ روح‌الله، به حمایت از مواضع رهبر کبیر انقلاب اسلامی برخاستند. آیت‌الله هاشمی رفسنجانی در خاطرات روز ۲۵ خرداد ۱۳۶۰، چنین می‌نویسد: «خبر رسید که امام، در ملاقات علمای مازندران، مطالب مهمی علیه ملی‌گرایان و بنی‌صدر گفته‌اند. جبهه ملی و گروهک‌های محارب اعلان راهپیمایی علیه حکومت کرده بودند و امام با این بیانات، باعث شدند که جرأت آمدن به خیابان‌ها را نکنند و در عوض مردم حزب‌اللهی به خیابان‌ها ریختند و شعارهای تند، مبنی بر عزل و محاکمه واعدام بنی‌صدر و ملی‌گرایان دادند. بیش از ۵۰۰ هزار نفر، بدون مقدمه در خیابان‌ها جمع شدند و تا غروب، تظاهرات می‌کردند. آخر وقت، جمعیت عظیمی مقابل مجلس آمدند و خواستار سلب کفایت‌سیاسی بنی‌صدر در مجلس بودند.» (۱) روزنامه لوموند این رویداد را چنین توصیف می‌کند: «حتی پیش از اینکه سخنرانی امام به پایان برسد، اجتماعاتی در نقاط مختلف شهر به‌وجود آمد. دسته‌هایی از مردان، به‌خصوص جوانان، زنان، چادری و کودکانی کم سن و سال که به ده‌ها هزار نفر می‌رسیدند، درحالی که عکس‌های امام خمینی را احمل می‌کردند و به‌طور دسته‌جمعی اشعار انقلابی می‌خواندند، به‌سوی میدان فردوسی پیش می‌رفتند. قبل از اینکه ساعت اجتماع مخالفان فرا برسد، آن محل، اشغال شده بود... روزنامه لوموند در ادامه گزارش خود، با اشاره به پایان حیات سیاسی خبهه ملی می‌نویسد: «از مخالفان کوچک‌ترین اثر حیاتی نبود، راه‌رو خروج جبهه‌ملی که به دعوت رهبر انقلاب پاسخ نداده بود، از قبل مهر و موم شده بود...» (۲) در این میان گروه‌ها، انجمن‌ها و نهادهای مختلف مردمی، از جمله کمیته امور صنفی تهران و اتحادیه انجمن‌های اسلامی و سازمان‌های دانشجویان مسلمان سراسر کشور (دفتر تحکیم وحدت) برای مقابله با توطئه دشمنان انقلاب، با انتشار اطلاعیه‌هایی از بیانات امام پشتیبانی کردند. دفتر تحکیم وحدت اعلام کرد: «حاضرند حکم امام را در مورد جبهه به‌اصطلاح ملی اجرا کنند.» (۳)

۲۵ خرداد ۱۳۶۰. نمایی از حضور خیابانی مردم تهران، علیه جبهه ملی

به‌دنبال سخنرانی تاریخی امام خمینی (ره)، آیت‌الله‌عظمی سیدمحمد رضا گلپایگانی رسماً در فتوایی تصریح کرد: «اگر مسلمانی حکم قصاص در اسلام را منکر شود، مرتد می‌شود، چون انکار صریح قرآن و ضروری دین است...» آیت‌الله‌العظمی سیدشهاب‌الدین مرعشی‌نجفی نیز، طی فتوایی بر مرتد بودن منکرین حکم قصاص تأکید کرد. آیت‌الله سیدروح‌الله خامنی، امام‌جمعه اردکان، در پیامی خطاب به امام‌خمینی (ره) با اشاره به توطئه‌های داخلی و خارجی بر ضدجمهوری اسلامی از آغاز شکل گیری آن، یکی از زشت‌ترین و بی‌شرمانه‌ترین اقدامات بر ضدنظام، را حرکت جبهه ملی و اعلام تظاهرات آبر ضدلایحه قصاص و درادو رتر از آن تأیید با سکوت در برابر امر از جانب برخی از دوستان ذکر کرد و این امر ارقام بر ضداسلام دانست و خواستار اقدام سریع و قاطع در قبال آن شد. آیت‌الله سیدحسین خامنی با صدور اعلامیه‌ای، مردم را نسبت به عهده‌ای که به اختلافات دامن می‌زند و ندانسته زمینه را برای دشمنان انقلاب فراهم می‌سازند و محکوم کردن در حمایت از جناح‌های مخالف اسلام اظهارنظر می‌کنند، آگاهی داد و خواستار تسلیم در برابر دستورات امام‌خمینی (ره) به‌عنوان نایب‌امم عصر (عج) شد. حضرات آیات: سیدجلال‌الدین طاهری، عطاءالله‌اشرفی اصفهانی، محمدصدقی، سیداب‌الله مدنی و سیدعبدالحسین دستغیب، امامان جمعه شهرهای اصفهان، کرمانشاه، یزد، تبریز و شیراز طی، طی پیامی خطاب به مردم، انتلاف جبهه به‌اصطلاح ملی و مناقضین خلق و بعضی از دستجات مارکسیست برای از بین بردن اسلام و پامپال کردن خون شهیدان را محکوم کردند.(۴)

بنابر گزارش‌ها، پس از سخنرانی تاریخی امام خمینی (ره)، نه‌تنها در تهران بلکه سطح میادین، خیابان‌ها و کوچه‌های شهرهای سراسر کشور، ناگاهان ملو از جمعیتی شد که شعارهایی در حمایت از امام و ولایت فقیه و محکوم کردن گروه‌های آمریکایی سر می‌دادند. به علاوه، ملت یکپارچه بر بام‌ها، ندای‌الله‌کبر می‌سر می‌دادند. در قم و مشهد، از دحام جمعیت در مقابل منازل مراجع و علمای برجسته، به حدی بود که به هیچ‌وجه کسی نمی‌توانسته جابه‌جا شود. گزارش‌ها از شهرهای تبریز، اصفهان، شیراز، کرمان، یزد، اراک، بندرعباس و... نیز نشان می‌د‌ا که در تمام شهرهای ایران، مردم با شنیدن اظهارات امام (ره) به خیابان‌ها ریختند و با فریاد «روح منی خمینی، بت شکنی خمینی» حمایت خود را از رهبر انقلاب اعلام کردند و این چنین جدایی مردم و امام از ملی‌گرایان (را به گوش آنان رساندند.) (۵) «منابع در گروه تاریخ مشهری موجوداست.

گزارش

الهام‌دانای سرشت

روزنامه نگار

در نگاهی کلی باید اذعان داشت که ملی‌گرایان در تاریخ معاصر ایران، بیش از آنکه در مسیر مردم، افکار عمومی و خواست و منافع آنان حرکت کنند، در موضوع تقابل با این مفاهیم قرار داشته‌اند. این جریان فکری، اعم از جبهه ملی اول تا چهارم، نهضت مقاومت ملی، کمیته حقوق بشر و نهضت آزادی ایران، همواره به جای تنظیم فر کانس اندیشه و کشش‌های سیاسی خود با مردم و منافع آنها، در تلاش بوده‌اند تا مسیر حرکت ملت را به سمت افکار حزبی خود منحرف سازند. به‌عبارتی، کسانی نام «ملی» بر خود گذاشتند، که نه تنها هرگز ملت را به‌عنوان دال مرکزی منظومه فکری خود قبول نداشتند، بلکه در جهت عکس خواست و منافع ملت حرکت می‌کردند. در همین راستا و در مقال پی آمده، به مناسبت سالروز صدور حکم از تداد جبهه ملی توسط امام خمینی (ره)، نمونه‌هایی از جهت‌گیری‌ها و تلاش‌های آفندی و بدافندی ملی‌گرایان موردبازخوانی و بررسی قرار گرفته است.

تلاش برای تغییر ریل بسیج انقلابی مردم
گروه‌های ملی با رسوخ در میان راهپیمایی مردم به پاخاسته در سال‌های ۴۱ و ۴۲، با تکرار نام محمد مصدق، وی را رهبر نهضت معرفی می‌کردند،همچنین نهضت آزادی ایران با صدور اعلامیه‌هایی در همین راستا، سعی می‌کرد وی که در آن ایام سکوت اختیار کرده بود را در اس راین جریان گسترده اعتراضی بنشانند: «تنها حکومت مصدق و باران او، حکومت ملت ایران است...»

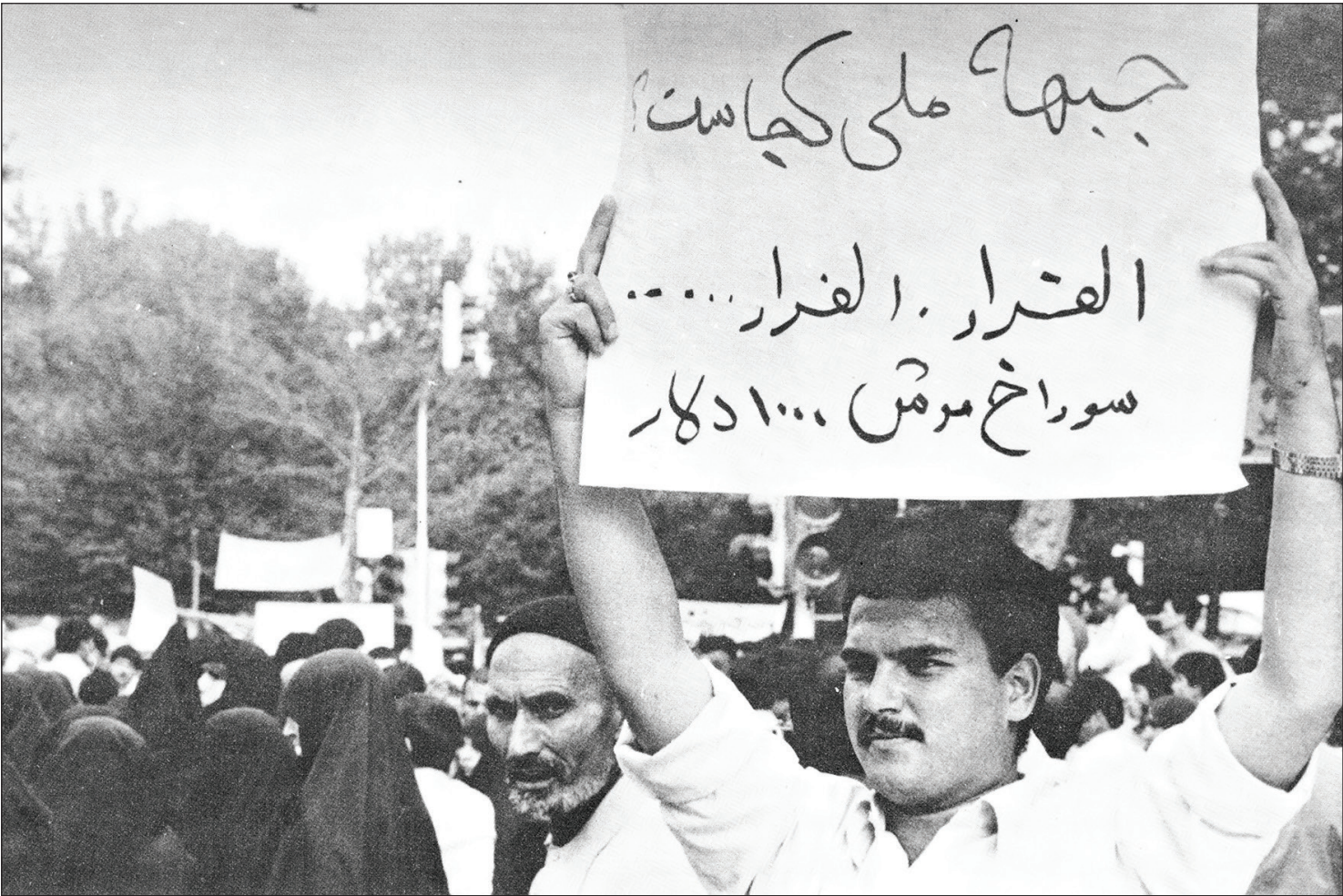
ملیون اما در جریان مبارزات مردم در نهضت اسلامی با ناکامی اولیه در به‌دست‌گرفتن رهبری ملت، به مسیر نفوذ به بسیج توده‌ای اجتماعی که توسط روحانیت رقم خورده، گام نهانند. آنها در سال‌های ۴۱ و ۴۲، تلاش کردند تا با همراه کردن جامعه با اقدامات تفرقه‌افکنانه خود، مسیر اصلی نهضت را تضعیف کنند و آنها را به نفع خود و نه خط امام مصاهر کنند. ازجمله در جریان رفتارندوم ضدملی شاه و درحالی که پس از قیام و افشاگرهای امام، قاطبه مردم به خط تحریم رفتارندوم پیوستند، بخشی از ملیون تلاش کردند با هدف خارج کردن رهبری از دست رهبر فقید انقلاب، مردم را در صف رازی بسیج کنند!

سکوت و سنگ اندازی، در مسیر نهضت اسلامی
تلاش برای به‌دست گرفتن رهبری جامعه معترض از جانب ملیون، در ابعاد سلبی برجسته‌تر می‌نمود. آنان وقتی خود را در بسیج مردم و تحریف مسیر نهضت اسلامی ناتوان یافتند، تلاش برای تضعیف و سنگ‌اندازی در آن مسیر را در دستور کار خویش قرار دادند. به‌عنوان نمونه در مقاطعی که حمایت توده‌ها، آشکارا در حمایت از قیام مردم بود و آنان امکان تحریف جریان و دست و پا کردن منفعت و نامی را برای خود نمی‌دیدند، دست به سکوت می‌زدند، ازجمله این موارد، سکوت شگفت‌انگیز ملی‌گرایان مذهبی و غیر مذهبی، در برابر قتل عام مردم در ۱۵ خرداد ۴۲ بود. بازگان در خاطرات خود می‌نویسد که «پس از یث و بررسی نظرات موافقین (از جمله بازگان) و مخالفین در هیات اجراییه جبهه ملی دوم، بالاخره تصمیم به عدم‌صدور اعلامیه در محکومیت رژیم شاه گرفته می‌شود...».

کوشش‌های بختیار و سنجایی، در عدم‌صدور اعلامیه چشمگیر بوده‌است. نهضت آزادی و بازگان نیز به تبع انفعال جبهه ملی، تصمیم به سکوت می‌گیرند و حتی بیانه‌هایی که با امضای شاخه جوانان نهضت آزادی منتشر می‌شود را غیرمربوط به این تشکل دانسته و آن را توطئه ساواک علیه خود معرفی می‌کنند! (۴) البته در مواردی نیز کار از سکوت فراتر می‌رفت، از جمله حزب ملت ایران از احزاب جبهه ملی، «فرد حزبی خود را از شرکت در تظاهراتی که در روزهای ۱۲ و ۱۳ خرداد، در مسجد یا سینه‌زنی‌ها علیه رژیم انجام می‌گرفت، منع کرد...»

در ماجرای تصویب لایحه کاپیتولاسیون در ۱۳۴۳ نیز که فارغ از نگاه و مکتبی، کل مردم ایران تحقیر شدند، ملیون نه‌تنها سکوت کردند بلکه در اقدامی عجیب «تصمیم گرفتند تا مدتی جلسات (اعادی) خود را تعطیل کنند، تا تشکیل این جلسات به موضوع تبعید آقای خمینی او همراهی با منتقدان لایحهٔ آتعییر و تفسیر نشود...».

تاریخ

۲۵ خرداد ۱۳۶۰. نمایی از حضور خیابانی مردم تهران علیه جبهه ملی

جریانی که هماره از مردم جا مانده است!

جدایی مسیر ملی‌گرایان از مردم؛ زمینه‌ها و پیامدها

به امام‌خمینی (ره) بود. بر همین اساس، بازگان برای دیدار با ایشان به نوفل لوشاتو می‌رود اما طبیعتاً نمی‌تواند دلیل مناسبی برای خاموش کردن امواج خروشان انقلاب که در حال نابودی بنیان طاغوت بود ارائه کند. وی دعوی عجیب و‌دون‌شانی را برای پذیرش انتخابات، از جانب امام عرضه داشت که طبیعتاً توجه ایشان را جلب نکرد و با پاسخ قاطع امام مواجه شد. در همین راستا، در پاییز ۱۳۵۷ (و در آستانه پیروزی انقلاب اسلامی، ملیون –از گروه‌های مختلف –طی نشست‌ی در دانشگاه تهران، ضمن ارائه تصویری از انقلاب اسلامی، ملیون –از گروه‌های مختلف –طی ناصحیح از امام خمینی (ره)، انحراف مسیر انقلاب اسلامی از راه تأثیر‌گذاری بر ایشان را در دستور کار خود قرار دادند: «همه معتقدند که امام خمینی دیگر برداشتی از اوضاع ایران ندارد... هرچه جلوتر برویم، او بیشتر احساس می‌کند، مگر آنکه شخصاً (و دقیقاً مطیع سیاست خارجی باشد که ظاهر نیست، بالاتفاق عقیده دارند حفظ سلطنت و قانون اساسی در حالت خطر، فعلی تنها راه‌نجات مملکت است...». طنز تاریخ آنکه ملی‌گرایان برای توقف حرکت انقلابی مردم علیه شاه و آمریکا، دست به دامان این کشور می‌شوند! مهندس بازگان طی ملاقاتی با «جان اسمتبل –وابسته سیاسی سفارت آمریکا در تهران – در تاریخ ۳۰ به‌ماه ۱۹۷۸ (نهم‌خرداد۱۳۵۷)، می‌گوید: «اگر شاه حاضر باشد که تمام مواد قانون اساسی را به اجرا درآورد، ما آماده‌ایم تا سلطنت را بپذیریم.»

تداوم تلاش برای تغییر ریل انقلاب، پس از برقراری نظام اسلامی

با ناکامی ملی‌گرایان در توقف مسیر نهضت اسلامی یا تحریف آن، گام بعدی تداوم همان اهداف پیشین، در مقطعی جدید بود. آنان هم‌زمان در آساحت اصلی تلاش برای گردآوردن مردم زیر چتر خویش و ایجاد وقفه در مسیر حرکت نظام، وارد تلاش شدند. چند سال بعد بازگان با نگاشتن کتاب «انقلاب ایران در ۳ حرکت»، تلاش کرد خود را از بنایان انقلابی جلوه می‌کردند! این گروه‌ها سویی به نهضت اسلامی و امام‌اِبراز اِرادت می‌کردند و از سویی دیگر، در اعلامیه‌های متعدد، اهداف ضدملی خود در تغییر مسیر را بی می‌گرفتند. آنان به این نتیجه رسیده بودند که بسیج مردمی با هدف نهایی تشکیل حکومت اسلامی، ذیل اهداف میانی «رینگونی رژیم پهلوی» و «قطع دست استعمار آمریکا» شکل گرفته است، بنابراین با برنامه‌ای پشت پرده تلاش کردند تا نهضت را از هر دو هدف میانی خود منحرف کنند، بدیهی است ملیون به خاطر انزوای خود در میان مردم، امکان بیان صادقانه‌اِستراتژی‌های خویش را نداشتند، از این‌رو تحریف مسیر نهضت را در قالب شعارهایی خوش‌تراش چون «بسیج گام‌به‌گام»، «شاه سلطنت نکند نه حکومت»، و «اول مبارزه با استبداد و بعد استعمار» پنهان می‌کردند. این تهمین‌پردازی در کنش‌ها بسیار گران، نامسه‌وی به امام‌خمینی (ره) در به‌مدام‌ها ۵۷ است که در فاصله چندماه مانده به پیروزی انقلاب، ایشان را از مبارزه با اصل رژیم و نیز آمریک‌با می‌دارد: «... (۱) اگر آن (قانون اساسی) را نفی کنیم، منطقاً و قانوناً هرگونه مدرک محکومیت رژیم را از دست می‌دهیم، به‌معنای ضامن سلطنت شاه نیز نیست، چون سراسر خلاف آن عمل کرده و خود را قانوناً معزول ساخته‌اند (۲) لیه نیز حمله فعلاً بهتر است به استبداد باشد نه استعمار، جنگ کردن در دو جبهه مانع پیروزی است...».

لیبیک به آشتی ملی شریف‌امامی!
سناریوهای ملی‌گرایان در مواجهه با نهضت اسلامی مردم در دهه ۴۰، آستانه پیروزی انقلاب نیز موبه‌مو تکرار شد! آنها پس از شکست در کلیدزدن بسیج توده‌ای، تصمیم به موج‌سواری و در پی ناکامی در تحریف مسیر موج، به توقف و سکوت آن کمر همت بستند! با روی کار آمدن دولت جعفر شریف‌امامی و طرح شعار آشتی ملی، ملیون با آغوشی باز به استقبال وی رفتند؛ بازگان پس از مشاهده فاجعه نظم‌ظیر ۱۷ شهریور و کذب بودن شعارهای دولت شریف‌امامی نیز امام‌خمینی (ره) را به راه کردن انقلاب و شرکت در انتخابات وعده داده شده دعوت می‌کند. مشکل اصلی ملیون، قبولانند پذیرش وعده‌های شریف‌امامی

دهد که «در حرکت اول خود (قبل از پیروزی) به‌دنبال حکومتی لیبرالی و فاراغ از شعارهای حاکمیت اسلام و مبارزه با آمریکا‌ست. در حرکت دوم اما روحانیت انقلاب را از دست لیبرال‌ها و مردم جدا کرده‌است...». او در این کتاب و نیز کتاب «باز یابی ارزش‌ها»، اندیشه‌های منزوی خود را، نماینده اندیشه‌های مردمی می‌داند که اسلام را هم برای ایران می‌خواهند. او اسلام‌گرایی امام (ره) را منحصر به ایشان و «برخی خصمیین» می‌داند. بازگان که پیش از انقلاب اسلامی، رهبران نهضت را به عدم‌مخالفت با آمریکا دعوت می‌کرد، با فراموشی آن توصیه‌ها، آغازین مخالفت را، به‌بعد از انقلاب منتسب می‌کند. به عقیده وی، انقلاب ما کم از خود تهی شد، با «در افتادن با آمریکا» به «دام مار کسیم» افتاد!

در واپسین گام

نکات مورد اشاره، تنها نمونه‌ای از تلاش ملی‌گرایان در تحریف ماهیت انقلاب مردم ایران بود. آنان پس از پیروزی انقلاب، در میدان‌های متعددی همچون تلاش برای جایگزینی عبارت «جمهوری دموکراتیک» یا «جمهوری دموکراتیک اسلامی» به جای جمهوری اسلامی، تلاش برای انحلال مجلس خبرگان، تلاش برای تصویب قانونی اساسی مبتنی بر لیبرالیسم و... در همین مسیر گام برداشتند. ملی‌گرایان اما در این مقطع نیز هرگز موفق به جلب جامعه به سمت خود نشدند، چه در تلاش برای بسیج افکار زیر چتر خود و جدا کردن آنها از خط امام و اسلام ناب و چه حتی در ساحت‌های سلبی تر، هم‌چون بسیج خیابانی مردم علیه لایحه قصاص.

پس از طرح لایحه قصاص توسط شورای عالی قضایی و تقدیم آن به مجلس، مخالفت‌هایی از سوی جبهه ملی علیه آن به عمل آمد. این تشکل که رویکردی لیبرالی داشت، با این بهانه که این لایحه مغایر با حقوق بشر است، به مقابله با نظام پرداخت و با غیر انسانی خواندن حکم قصاص، مردم را به شورش خیابانی علیه آن فراخواند. روز ۲۵ خرداد ۱۳۶۰ (از روز موعود تعیین کرد. در اطلاعیه جبهه ملی آمده بود: «هموطنان شرافتمند، مردم غیور و آزادی‌خواه ایران، در شرایطی که همه آزادی‌های فردی و اجتماعی توسط هیأت حاکمه مستبد و انحصارگرایز به پناهاده شده و استقلال مملکت در معرض خطرات جدی قرار دارد و در شرایطی که انقلاب بزرگ ملت را از کلیه هدف‌های بنیادی خود منحرف کرده‌اند، از شما دعوت می‌کنیم که ساعت چهار بعد از ظهر روز دوشنبه بیست‌وپنجم خرداد ماه، در گردهمایی و راهپیمایی جبهه ملی، بانگ اعتراض خود را به گوش جهانیان برسانیم...».

این نه‌تنها یک تظاهرات بلکه تلاشی برای نمایش قدرت و به صحنه کشیدن مردمی بود که ملیون آنها را همگام با خویش قلمداد می‌کردند. آنان با کمک ارگان منافقین و از دو هفته قبل، تلاش بسیاری برای بسیج توده‌ها به کار بستند. اما صبح روز ۲۵ خرداد ۱۳۶۰، امام‌خمینی (ره) در سخنرانی قاطع خود، جبهه ملی را به‌خاطر مخالفت علنی با قانون قرآن، مرتدا اعلام کردند و از بازگان خواستند تا موضوع خود را در قبال آنان مشخص کند. به‌دنبال این سخنرانی قاطعانه امام (ره)، مردم در اجتماعات پرشکوه خود در تهران و شهرستان‌ها، بار دیگر این تلاش ملیون در بسیج مردم را نیز به شکست کشاندند. اما عصبانیت ملی‌گرایان از شکست چندده ساله در بسیج مردم گرد پرچم سکولاریسم و التقاط امری هویدا بود و گاه بارای مخفی کردن آن را نداشتند: «هت دست و پا درآورده و به راه افتاده است. ملت کمیته‌ها را درست کرده و کمیته‌ها هم در کار دولت دخالت می‌کنند...».

بدیهی است تلاش در سانسور این جملات مهدی بازگان در کتاب «مسائل و مشکلات نخستین سال انقلاب» نیز نمی‌تواند یک عمر جدایی مسیر ملی‌گرایان از مردم را از انظار پنهان می‌کند.

« منابع در گروه تاریخ مشهری موجوداست.

تاریخ اسلام

آیین واسطوره در ایران شیعی

انتشارات آرما این کتاب ۲۷۵صفحه‌ای را به بهای ۱۰۰هزار تومان منتشر کرده‌است.

کتاب «آیین و اسطوره در ایران شیعی» اثر جبار رحمانی را انتشارات آرما روانه بازار نشر کرده است.

گفتمان کربلا، منبع و مبنای اصلی برای شکل‌گیری نظام آیینی منسکی و فرهنگ شیعی است. این نظام مناسکی، یکی از مهم‌ترین عوامل بقای تشیع طی تاریخ بوده است. مطالعه این نظام مناسکی از منظر علوم جدید و بالخصوص انسان‌شناسی برای فهم فرهنگ شیعیان اهمیتی خاص دارد.

در کتاب حاضر بر رویکرد انسان‌شناسی به مناسک عزاداری و ابعاد مختلف تاریخی آن پرداخته شده است.

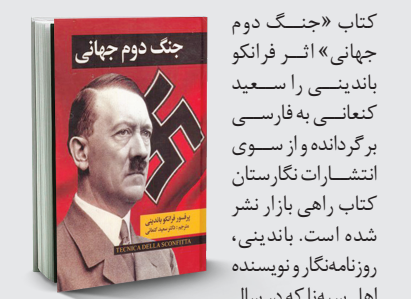
در بخش اول کتاب، تلاش شده براساس سنت نظری انسان‌شناسی در مطالعه یک فرهنگ (به‌عنوان هسته و منشور معنایی فرهنگ و جامعه)، برای فهم فرهنگ شیعی و نظام معنایی مرکزی آن چارچوبی تدوین شود.

در بخش‌های منزوی خود را، نماینده اندیشه‌های اسلام‌گرایی امام (ره) را منحصر به ایشان و «برخی خصمیین» می‌داند. بازگان که پیش از انقلاب اسلامی، رهبران نهضت را به عدم‌مخالفت با آمریکا دعوت می‌کرد، با فراموشی آن توصیه‌ها، آغازین مخالفت را، به‌بعد از انقلاب منتسب می‌کند. به عقیده وی، انقلاب ما کم از خود تهی شد، با «در افتادن با

آمریکا» به «دام مار کسیم» افتاد!

تاریخ جهان

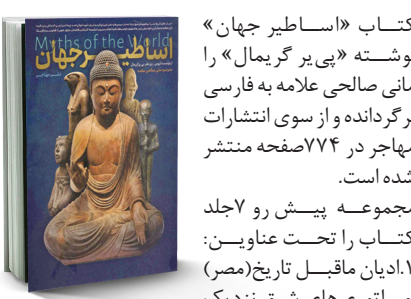
جنگ دوم جهانی

کتاب «جنگ دوم جهانی» اثر فرانکو باندینسی را سعید کنعانی به فارسی برگردانده و از سوی انتشارات نگارستان کتاب راهی بازار نشر شده است. باندینسی، روزنامه‌نگار و نویسنده اهل سیهنا که در سال ۲۰۰۴ درگذشت، بیش از ۴۰سال خبرنگار بود. او که از تاریخ جنگ‌های جهانی اول و دوم و نویسنده آثار اساسی عمیقاً آگاه بود، نخستین حامی فرضیه تیراندازی دو گانه به موسسولینی بود، ابتدا به‌دست ۰۷ مرتب با انگلستان و سپس توسط پارتیزان‌های کمونیست، و یکی از کارشناسان برجسته اطلاعاتی اروپا به حساب می‌آمد. این کتاب که روزهای تصمیمات جنگ‌بار ایتالیا تا نبرد پونتا استیلو را به یاد می‌آورد، اتهامی کاملاً مستند به مسئولیت انواع طبقه حاکم ایتالیا در آن زمان است. باندینسی فراتر از هر گونه تردید معقول توضیح می‌دهد که چگونه مداخله ایتالیا در جنگ تنها مورد خواسته انگلستان بود، که مجبور بود برای تحریک مداخله ایالات متحده از هر جهت درگیری را گسترش دهد. کتاب جنگ جهانی دوم کتابی اساسی برای درک دلایل ناکامی نظامی ایتالیا و فروپاشی فاشیسم است. انتشارات نگارستان کتاب این اثر ۴۰۷ صفحه‌ای را به بهای ۴۰۰ هزار تومان منتشر کرده است.

تاریخ جهان

اساطیر جهان

کتاب «اساطیر جهان» نوشته «پی‌یر گرمال» را مانی صالحی علامه به فارسی برگردانده و از سوی انتشارات مهاجر در ۷۷۴صفحه منتشر شده است.

مجموعه پیش رو ۷جلد کتاب را تحت عناوین: ۱.ادیان ماقبل تاریخ(مصر) امپراتوری‌های شرق نزدیک باستان(سرمین‌های سامی غربی) ۲.یونان و رم)، ۳.ایران: ثنویت کهنایی، هند: چرخه ابدی، ۴.(چین: کشمش و نبرد قدرت)، ۵.(ژاپن: فرهنگه و شاعران آیینی)، ۵.(اقوام سلتی و ژمن‌ها)، ۶.(اسلاوها و اقوام منطقه بالتیک)، ۶.(فرانزد، سیبری و اسکیموها)، ۶.(قاره آمریکا شمالی، مرکزی و جنوبی)، ۷.واقیانوسیه (جامعه و سنت) و آفریقا (جادو و نمادپردازی) در خود جای داده است. در حقیقت هر جلد از مجموعه حاضر به معرفی اساطیر ملل و اقوامی از گوشه و کنار این جهان می‌پردازد که مطالعه آن می‌تواند ما را بسیر تحول اندیشه انسانی و تلاش نیاکان‌مان برای کشف راز هستی و ناشناخته‌ها آشنا کند و در نتیجه آن، راه را برای شناخت انسان کنونی و الگوهای فکری و رفتاری او بگشاید. پی‌یر گرمالیبر ریمال (۲۱توامبر ۱۹۱۲پاریس – ۱۱اکتبر ۱۹۹۶پاریس) یک مورخ، کلاسیک فرانسوی بود.

وی که مجذوب تمدن‌های یونان و روم شد، او کارهای بسیاری را در جهت ترویج میراث فرهنگی دنیای کلاسیک، چه در بین متخصصان و چه در بین عموم مردم انجام داد.